

**Formanden:**

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

**Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

Som det er sagt nogle gange, så er baggrunden for det her forslag, at Plus Forsikring gik konkurs i oktober 2002. Den konkurs satte fokus på forsikringstagernes meget dårlige retsstilling ved konkurser, og Enhedslisten rejste i den forbindelse en række spørgsmål om Finanstilsynets tilsyn med forsikringsbranchen.

Sidstnævnte problemstilling mangler vi endnu at konkludere på, men der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten stadig mener, at der er brug for en række opstramninger.

Helst så Enhedslisten, at det offentlige stillede de grundlæggende forsikringer til rådighed for borgerne, så vi ikke var afhængige af de kommercielle forsikringsselskaber. Men desværre må vi nok se i øjnene, at der ikke tegner sig et umiddelbart flertal for det forslag i Folketinget.

Med forslaget om at oprette en garantifond for skadesforsikringsselskaber forsøger regeringen at lappe lidt på de problemer, de nuværende tilstande i forsikringsbranchen giver forbrugere. Det er Enhedslisten grundlæggende meget positiv over for. Men vi har også en række konkrete kritikpunkter af regeringens forslag.

Vi forstår f.eks. ikke baggrunden for den begrænsning af konkurrencen mellem forsikringsselskaberne, som § 4 lægger op til. Her fastlægges, at en forsikringstager ikke kan opsigge en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene anvendes til betaling af bidrag til fonden. Konsekvensen af det bliver, at det bliver alt for let for forsikringsselskaberne at vælte betalingen for denne fond over på kunderne, i modsætning til hvad ministeren tidligere i et svar til mig på et § 20-spørgsmål har understreget var hensigten.

Vi synes, at man af hensyn til forbrugerne bør forlænge den periode, hvor erstatningskrav dækkes, fra 4 uger til 4 måneder. Og vi er heller ikke enige i den selvrisiko til dækning af præmier, som ministeren foreslår, på 1.000 kr. pr. forsikring.

Kl. 11.25

Ministeren henviser i sin begrundelse til, at den selvrisiko skal tvinge kunderne til at vurdere, om priserne på forsikringerne er realistiske. Og der mener vi altså i Enhedslisten ikke, at forbrugere reelt har mulighed for at foretage en sådan vurdering. Vi mener i stedet, at der bør

satses på et mere effektivt tilsyn med forsikringsselskaberne.

Det fremgår ikke direkte af loven, at kunderne under konkurs hurtigst muligt får besked om situationen samt om de rettigheder, de som kunder i selskabet har. Ministeren ønsker tilsyneladende ikke dette skrevet ind i lovgivningen, men vi vil under alle omstændigheder have en garanti for, at det altid sker.

Enhedslisten er så også helt uenig i, at forbrugere skal pålægges at betale de midler, som forsikringsbranchen allerede frivilligt har givet tilsagn om at betale for at dække tab ved konkursen i Plus Forsikring. Det er under ingen omstændigheder kundernes ansvar, at der ikke tidligere er etableret en garantiordning for forsikringsselskaberne. Her må forsikringsbranchen dele ansvaret med den nuværende og den tidligere regering, som på de her områder har svigtet.

Hertil kommer, at vi mener, det er afgørende, at forbrugere er repræsenteret i fonden. I det hele taget må jeg sige, at vi er en lille bitte smule overraskede over, at ministeren, inden det her forslag blev sendt i offentlig høring, ikke havde inddraget forbrugerorganisationerne.

Ifølge ministerens egne oplysninger har han først talt med repræsentanter for forbrugere efter den 17. februar. Dette på trods af at ministeren den 19. november 2002 i et svar på et spørgsmål fra mig siger: Jeg vil naturligvis inddrage Forbrugerrådet i arbejdet. I første omgang vil jeg nedsætte en embedsmandsgruppe, som kan belyse en række skattemæssige og praktiske problemstillinger. Når jeg har modtaget resultatet af dette arbejde, vil jeg mere detaljeret drøfte en garantiordning med branchen og forbrugere.

På trods af denne udtalelse har ministeren ikke talt med forbrugernes repræsentanter, inden forslaget blev sendt i høring, og jeg er da egentlig lidt interesseret i at spørge, hvorfor man vælger kun at høre den ene part på forhånd.

I Enhedslisten håber vi selvfølgelig ikke, at den procedure skal danne skole for den fremtidige praksis på området. Finanstilsynets embedsmænd bør selvfølgelig i deres relation til forbrugerbeskyttelsen i Danmark sørge for at høre begge parter – eller man bør sørge for at høre begge parter i forbindelse med denne her type lovforslag.

Så jeg er lidt interesseret i at høre ministeren: Hvad er det, der sker mellem november måned og februar, som gør, at man lige pludselig ikke